

Expremiér Paroubek: Nesmiřitelnost vede k recesi hospodářství Západu...

- CZ24 News | 22. června 2022

RUSKO/EU/USA: Nesmiřitelnost vede k recesi hospodářství Západu...

...a k poklesu životní úrovně širokých vrstev lidí.

Se zájmem jsem si v dnešním tisku přečetl komentáře J. Macháčka (LN) a P. Fischera (E15). Už název jednoho z článků, „Scholz dostane v Kyjevě šanci na politický reparát“; navozuje, jako kdyby spolkový kancléř Německa byl nějakým žáčkem, který přijíždí do Kyjeva pro poučení. Německý kancléř sleduje tak, jako jeho předchůdkyně (ostatně v článku zmíněná), důsledně německý národní zájem. A ten spočívá v tom, udržet hospodářský růst a životní úroveň lidí, což znamená nepřipustit razantní dopady sankcí Západu proti Rusku a protisankcí Ruska (mnoho jich zatím nebylo) do chodu německého hospodářství. To vidím jako zcela přirozené a o to by mělo jít každé vládě.

Většinu našich komentátorů, bohužel, chybí smysl pro uměřenost a realismus. Nikdo z nich, alespoň v těch mainstreamových médiích si neklade otázku, zda a za jakou cenu je možné vyhrát válku proti Rusku. Rusko na Ukrajině zatím vede lokální válku s účastí 150 - 200 tisíc svých vojáků. Což je řekněme pětina celkového současného stavu ruské armády. S takovým vojenským kontingentem není možné dobýt čtyřicetimilionovou zemi, s milionovými městy jako jsou Kyjev, Charkov, Oděsa. Prostě cíle Ruska jsou na Ukrajině jen lokální.

Včera vyběhla v médiích zpráva, že Čína po zahájení únorového rusko-ukrajinského ozbrojeného konfliktu předstihla Německo na pozici největšího dovozce ruských energií. Tuto informaci ve své zprávě uvedlo nezávislé finské Středisko pro výzkum energií a čistého vzduchu (CREA). Rusko podle této instituce za prvních sto dní konfliktu (24. 2. - 3. 6.) získalo z prodeje ropy, uhlí a zemního plynu asi 93 mld. eur.

Vzhledem k sankcím Západu, které zamezily přístup západoevropských a amerických dovozců na ruský trh, ruská obchodní bilance nestrádá. Ba naopak. Rusko přinutilo západní státy dovážející jeho plyn a ropu, platit přímo Gazpromu ve svých měnách a tyto platby jsou bankou Gazpromu ihned převáděny na ruble. Zkrátka, ruskou měnu se podařilo stabilizovat a zachránit před pádem. Jinou věcí jsou Západem bezprecedentně zabavené devizové zdroje Ruska, umístěné v západních bankách. Jestli si někdo ze západních politiků myslí, že to posiluje důvěru ve finanční instituce Západu ze strany např. bohatých arabských států anebo Číny, pak se hluboce mýlí. Nicméně i bez těchto rezerv je Rusko schopno vést lokální válku, a to i válku opotřebovovacího a dlouhodobého charakteru, aniž by se hospodářsky zhroutila. Životní úroveň občanů Ruska jistě poklesne, ale ne dramaticky. Dramatický pokles své životní úrovně a kvality života zažívají naopak Ukrajinci. V zemi není benzín a nafta do motorových vozidel. Výplaty důchodů se zpožďují. Hospodářství země je někde na polovině svého obvyklého výkonu. Hospodářsky nejcennější oblasti Ukrajiny jsou v rukou Rusů...

Je otázka, zda sankce v případě země jako je Rusko, která má vlastně veškeré portfolio surovin a také potravinářských komodit nutných k životu, mají takovou údernost, jakou měly např. vůči slabým či monokulturním ekonomikám jako jsou Írán či Venezuela. Kromě toho velké světové ekonomiky (Čína a Indie) a desítky států z Asie, Afriky a Latinské Ameriky se k sankcím vůči Rusku nepřipojily a nepřipojí.

Hospodářství České republiky, pokud objektivně sledujeme vývoj českého průmyslu, směřuje

nezadržitelně do recese. Tam ho zahánějí zvyšující se ceny energetických surovin, elektrické energie a téměř všech dalších komodit. Blouznění o tom, že ve druhé polovině roku začne inflace klesat, je šidítkem, které dlouho nevydrží. Začne meziročně klesat až počínaje závěrem III. čtvrtletí, kdy už inflace bobtnala i loni a byla tehdejší opozicí nazvána Babišovou drahotou.

Válka na Ukrajině ceny komodit ještě akcelerovala. Obávám se, že počátkem III. čtvrtletí se inflace u nás dostane na úroveň 20 - 25%. A i když vláda může zčásti kompenzovat její dopady, dojde k poklesu životní úrovně občanů ČR, a to velmi výrazným způsobem. Obávám se, že to může být - podle úrovně vládních kompenzací - někde mezi 10 - 15% poklesu reálné průměrné mzdy a důchodů. To bude znamenat velký pokles životní úrovně lidí.

A kompenzace sociálních dopadů ze státního rozpočtu budou také něco stát. Je to circulus vitiosus (začarovaný kruh). Příští úprava státního rozpočtu na tento rok už bude pracovat i v důsledku těchto kompenzací se schodkem ke 400 mld. korun. Tento schodek samozřejmě dále zvýší inflační tlaky...

Zkrátka, naši komentátoři a čeští vládní politici by se neměli předstihovat v nesmiřitelnosti, pokud jde o ukončení konfliktu na východě Ukrajiny. A měli by přestat okřikovat Scholze a Macrona, pokud budou hledat realistické východisko z nastalé situace.

V sázce je totiž životní úroveň širokých vrstev lidí ve střední a západní Evropě, kteří jsou bez svého přičinění de facto aktéry konfliktu na východní Ukrajině. Požadavky ukrajinského vedení na dodávky tu tisíce děl, tam stovek tanků a stovek obrněných vozidel, jsou z říše snů. Po cílených ruských úderech se už na západě Ukrajiny tyto dodávky můžou změnit na hromady šrotu.

Ve vcelku realistickém článku J. Macháčka v LN 14. 6. „Dlouhá válka a globální chaos“ je řada věcí, se kterými lze souhlasit. Ale v závěru se autor domáhá zásahu Washingtonu, resp. „amerického eskortu pro ukrajinské nákladní lodě“, které budou zajišťovat obnovení ukrajinského exportu. A ještě dále „všechny tyto kroky ale budou projektovat americkou moc do samotného středu vojenského konfliktu“.

Obávám se, že zásah americké flotily v Černém moři, případně zničení černomořské ruské flotily Američany by bylo pro Rusy tím, čemu se říká „casus belli“. Samozřejmě jsou „moudří“ lidé, kteří řeknou, že by se to mohlo zkusit. Ale stojí to za to riskovat jadernou válku? Za risk konfliktu apokalyptických rozměrů?

Když vyhlásím sankce, musím očekávat, že i druhá strana vyhlásí protisankce. Putin v rámci svých protisankcí nezastavil export plynu a ropy do Evropy, ale prostě přiškrtil ukrajinský export obilí.

Toto a mnoho jiného jsou důvody, proč je nutné hledat mírové řešení ozbrojeného konfliktu. A představa ukrajinského vedení, že Rusové vrátí ruskojazyčnou východní a jižní Ukrajinu a ještě přidají převážně ruskojazyčný Krym, je z říše sci-fi. **Nastává čas na diplomacii a samozřejmě, že udržitelné mírové řešení, pokud jej Ukrajina přijme, bude znamenat značné dopady do ukrajinské politiky. Ty by mohly být kompenzovány např. tím, že zemi bude přislíben statut kandidátské země EU.** A samozřejmě, že jedna z podmínek Ruska v rámci mírové smlouvy bude, že se Ukrajina nezapojí do žádných vojenských paktů. Konec konců smlouva o neutralitě, podepsaná ještě SSSR v roce 1948 s Finskem a v roce 1955 s Rakouskem, funguje z ruské strany dosud. A nikdy nebyla neutralita těchto zemí ze strany Ruska narušena.

Je velká škoda, že tento požadavek Ruska nebyl Spojenými státy akceptován již před začátkem konfliktu.

[ZDROJ](#)